ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. θ΄ 27-35)
23 Ἰουλίου 2017

Οἱ θαυματουργικὲς θεραπεῖες δύο τυφλῶν καὶ ἑνὸς κωφοῦ ποὺ περιγράφει τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀντιπροσωπευτικὲς ἀνάλογων περιστατικῶν ποὺ συναντᾶμε συχνὰ στὰ ἱερὰ κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Θεμελειώδεις παράμετροι καὶ αὐτῶν τῶν θαυμάτων εἶναι ἡ ζωντανή, ἐπίμονη καὶ δυνατὴ πίστη τῶν ἀσθενῶν, ἡ μοναδικότητα τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐκζήτηση τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δίψα τῆς σωτηρίας.

Τὸ θαῦμα δὲν εἶναι μόνο ἕνα ἔκτακτο καὶ ὑπερφυσικὸ γεγονὸς ποὺ μᾶς ἐντυπωσιάζει. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δύναμης καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ εὐεργετήσει, νὰ θεραπεύσει, νὰ παρηγορήσει καί νὰ τονώσει τὸν πάσχοντα καὶ ἀδύνατο ἄνθρωπο. Τὸ πραγματικὸ θαῦμα εἶναι σημάδι καὶ γνώρισμα τῆς ἀληθινῆς πίστης, ἀλλά καὶ ἐγγύηση τῆς ἀλήθειας τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος. Ἀπαλλαγμένο ἀπὸ καθετὶ ἐγωιστικὸ καὶ ἰδιοτελές, δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὴν ἐπίδειξη καὶ τὴν ἐκμετάλλευση, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στὴν γελοιοποίηση τῆς πίστης. Τὸ θαῦμα εἶναι καρπὸς τῆς πίστης καὶ συνέπεια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Τοῦ Θεοῦ, ποὺ οἰκοδομεῖ πνευματικὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν στερεώνει στὴ δύσβατη χριστιανικὴ ζωή. Ἡ πίστη ὁδηγεῖ στὸ θαῦμα καὶ ὄχι τὸ θαῦμα στὴν πίστη. Ἀρκεῖ νὰ θυμηθοῦμε τὴν ἄρνηση τοῦ Κυρίου νὰ κάνει θαύματα στοὺς κατοίκους τῆς Ναζαρὲτ ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τους. Ἕνα τέτοιο θαῦμα θαμπώνει τὸ βλέμμα, ξαφνιάζει, δημιουργεῖ ἀπορία καί, κάποτε, ἀντίδραση. Γιὰ τὸν πιστό, ὅμως, κάθε θαῦμα εἶναι ἕνα παράθυρο ποὺ ἀνοίγει στὸν οὐρανό, γιὰ νὰ δεῖ κανεὶς τὸν ὑπερβατικὸ κόσμο τοῦ Θεοῦ. Μοιάζει μὲ μιὰ ἀστραπὴ μέσα στὸ σκοτάδι τῆς λογικῆς καὶ τῆς φθορᾶς αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ποὺ μᾶς ἀφήνει νὰ δοῦμε γιὰ λίγο αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο δημιουργηθήκαμε καὶ αὐτὸ στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ φθάσουμε στὴν αἰωνιότητα. Τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, μιὰ ὕπαρξη καὶ ζωὴ χωρὶς πόνο δάκρυα, ἀρρώστια, φθορά, θάνατο. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντηση τοῦ οὐρανοῦ στὴν ἀγωνία καὶ τὰ δάκρυα τῆς γῆς. Τὸ θαῦμα μπορεῖ νὰ στερεώνει καὶ νὰ οἰκοδομεῖ τὴν πίστη, εἶναι, ὅμως, προσωρινό, γιατί, ἔστω καὶ ἂν θεραπευθοῦμε ἀπὸ μιὰ ἀρρώστια, ἔστω καὶ ἂν ὑπερνικήσουμε μιὰ δυσκολία, θὰ ἀρρωστήσουμε ξανὰ καὶ θὰ συναντήσουμε καὶ ἄλλη δυσκολία. Ὅμως ἐμεῖς πήραμε δύναμη νὰ συνεχίσουμε. Συνειδητοποιήσαμε ὅτι τὸ κάθε θαῦμα στὴ ζωὴ μας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Μιᾶς ἀγάπης ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ καταλάβουμε καὶ μιᾶς σοφίας ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ ἑρμηνεύσουμε, ἀλλὰ ποὺ καλούμαστε, ὡστόσο, νὰ πιστεύσουμε, γιατί μόνο ἐκείνη ξέρει πότε καὶ τί πρέπει νὰ δίνει στὸν καθένα μας. Μιὰ τέτοια πίστη, ἕνα τέτοιο βίωμα ἐμπιστοσύνης στὴν

παρουσία τοῦ Θεοῦ εἶναι πηγὴ δυνάμεως, ὅταν πρόσωπα, καταστάσεις καὶ γεγονότα μᾶς ἀπογοητεύουν, μᾶς πτοοῦν καὶ μᾶς λυγίζουν. Καὶ πορευόμαστε περιμένοντας νὰ ἀκούσουμε «κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν».

Ὅταν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ συναντᾷ τὴν πίστη τοῦ ἄνθρωπου, τότε δὲν πραγματώνεται μόνο τὸ θαῦμα τῆς θεραπείας, ἀλλὰ καὶ τὸ μυστήριο τῆς σωτηρίας. Ἡ ἀντίδραση τῶν φαρισαίων ἀπέναντι στὸ θαῦμα εἶναι ἀξιοπρόσεκτη. Οἱ φαρισαῖοι δὲν ἀρνοῦνται τὸ θαῦμα, ἀλλὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια. Ἀναποδογυρίζουν τὴν πραγματικότητα, ποὺ εἶναι ἡ φανέρωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ταλαιπωρημένο καὶ ἀγνώριστο ἀπὸ τὴν φθορὰ τῆς ἁμαρτίας ἄνθρωπο, ἀποδίδοντας τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ στὶς δαιμονικὲς δυνάμεις. Θὰ ἦταν, ὅμως, παιδαριῶδες καὶ ἁπλοϊκὸ νὰ δοῦμε στὴ συμπεριφορὰ τῶν φαρισαίων μόνο τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποὺ ἀδίκησαν, κατηγόρησαν καὶ συκοφάντησαν ἀδίστακτα τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ στάση τους ἀποκαλύπτει τοὺς ἀνθρώπους κάθε ἐποχῆς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μιὰ ἀντεστραμμένη συνείδηση τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς. Εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἐγκλωβισμένοι μέσα στὸν ὀρθολογισμό τους ἀπορρίπτουν ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ ὀφθαλμοφανῆ καὶ ὁλοφάνερα θαύματα. Αὐτοὶ ποὺ σὲ κάθε θαῦμα βλέπουν ψυχολογικὰ αἴτια καὶ φαινόμενα, φαντασιώσεις καὶ αὐθυποβολές, φυσικὰ αἴτια, τυχαῖες συμπτώσεις καὶ ἀνεξήγητες συγκυρίες. Ὄχι, δὲν ὑπάρχουν ἀποδείξεις «λογικῆς» γιὰ τὰ θαύματα. Τὰ θαύματα τὰ ἀναγνωρίζουν οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ τὰ δοῦν.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μόνο ἂν νεκρώσουμε τὴν ἀλαζονεία τῆς λογικῆς μας καὶ τὴν ἐμπάθεια τοῦ ἐγωισμοῦ μας, θὰ μπορέσουμε νὰ ἀναστηθοῦμε σὲ μιὰ νέα ζωή, ὅπου θὰ βλέπουμε καὶ θὰ καταλαβαίνουμε τὰ συνεχῆ θαύματα τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ.

Ἀμήν.